

[Arbejds- og socialministeren.]

der har fundet, at dette arbejde er gennemført på tilfredsstillende måde.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at driften af disse 8 skoler og i det hele taget besiddelsen af dem har kostet staten noget over 2 mill. kr. om året, og også ud fra et økonomisk synspunkt er det således af stor interesse, at der foretages en begrænsning. Hvad angår selve administrationen, som der både i folketinget og i pressen har været stor diskussion om, er jeg i stand til at meddele, at vi, når loven er gennemført, indenfor administrationen i selve ministeriet ganske væsentligt vil kunne reducere antallet af de personer, som er beskæftiget med denne sag. Vi gør os håb om, at vi måske kan halvere den arbejdskraft, der i øjeblikket er stillet til rådighed for denne særlige opgave. På samme måde tager man selvfølgelig sigte på at simplificere arbejdet på skolerne og gøre administrationen der billigere og mere svarende til opgaven, idet man også for skolepersonalets vedkommende er gået i gang med en reduktion, og man er da også på dette område nået et væsentligt stykke vej frem.

Det lovforslag, jeg fremsatte i folketinget, indeholdt forskellige ændringer, som man imidlertid ikke har kunnet nå til enighed om. Disse ændringer skal jeg derfor ikke komme ind på ved denne lejlighed, men blot anbefale det foreliggende lovforslag, idet jeg håber på en velvillig behandling i det høje ting.

Henry Hansen: Lovgivningen om beskæftigelse af unge arbejdsløse begyndte i 1930'erne, da vi jo havde en betydelig arbejdsløshed. Den betragtning, der blev lagt til grund, var den — og den har stadig gyldighed —, at det er bedre at skaffe arbejde end give understøttelse, ikke blot fordi arbejdsløshedskasserne og det offentlige derved sparer penge, men også, og det er ikke det mindst vigtige, fordi ledigang, ganske særlig når den er langvarig, har en demoraliserende virkning på dem, der går ledige; og det gælder sikkert ikke mindst de unge, som kommer ud for langvarig arbejdsløshed.

Ud fra disse gode motiver startede denne lovgivning, som i 1940 fortsattes med loven om ungdomslejre. Ordet „lejre“ fik jo i tyskertiden en odios klang, og da vi i 1947 fik en ny lov til afløsning af loven om ungdomslejre, gik vi over til at bruge betegnelsen „arbejdstekniske ungdomsskoler“. Det var en betegnelse, der også dæk-

kede formålet med disse foranstaltninger, idet hensigten med dem var dels at opskole de unge til arbejde, dels at give dem en passende undervisning.

Da vi i 1947 havde lovforslaget til behandling her i landstinget, sluttede jeg mine bemærkninger med at sige, at jeg ville give loven det ønske med på vejen, at forholdene måtte udvikle sig således, at der blev så lidt brug for den som muligt.

Det var et betydelig nedskåret apparat, man fortsatte med efter 1947-loven. Den højtærede minister har oplyst, at man startede med 8 skoler, og tallet var betydeligt højere før 1947. Skolernes antal blev stærkt formindsket, men erfaringen har jo i de år, der er gået, vist os, at det har været stort nok. Den mindre belægning har betydet, at omkostningerne pr. elev er blevet uforholdsmæssigt store. Mit parti er ikke interesseret i at opretholde et apparat, der er større, end behovet kræver, og vi er naturligvis i høj grad interesseret i, at der spares, hvor der, uden at der forvoldes skade, kan spares — spørgsmålet er så, om det kan gøres her.

Det synes, som om selve den ministerielle administration har været rigelig stor. Jeg hørte ved anden behandling i folketinget den højtærede arbejds- og socialminister udtale — og ministeren gentog det jo her i dag —, at han mente at kunne skære denne administration ned til ca. halvdelen. Det har han min velsignelse til.

Mere betænkeligt bliver det, når talen er om at reducere personalet ved skolerne, særlig hvad angår lærerne og lederne. Der må sikkert her udvises nogen forsigtighed, og det har folketingsflertallet også givet udtryk for, idet det i betænkningen fremhæver ønskeligheden af, at man fortsat for skolernes arbejde kan bevare arbejdskraft med særlig pædagogisk indsigt og arbejdsmæssige evner. Man må ikke glemme, at de yngre aldersklasser, der kan henvises til skolerne, er i stigning og vil være det i de kommende år. Det er derfor ikke udelukket, at behovet for skolerne kan blive større i den kommende tid, og det kan af den grund være af betydning at bevare den dygtigste stab af medarbejderne ved skolerne. Jeg forstår da også, at ministeren er indstillet herpå. Jeg kan godt gå ind på den tanke, der er fremsat om i nogen grad at knytte lokale folk til skolerne; derved vil den faste medarbejderstab kunne bringes noget ned.

Der har hos de unge arbejdsledige været en svigtende interesse for de arbejdstek-